

РЕШЕНИЕ

№ 35138

гр. София, 27.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в публично заседание на 09.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3018** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на А. П. Д. ЕГН [ЕГН] с адрес – [населено място],[жк], [жилищен адрес] ет 8, ап. 24 чрез адв. Р. К. със съдебен адрес –гр. С., ул. „А. I“ №14, ет.2 срещу Решение № 1040-21-28/20.01.2025г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което е отхвърлена жалба с вх.№ 1012-21-1465/30.12.2024 г. на А. П. Д. срещу Разпореждане № РВ-3-21-01763995/от 04.12.2024 г. на длъжностно лице по чл.114 ал.3 от КСО, като неоснователна=

В жалбата се излагат аргументи, че оспореното решение е немотивирано и незаконосъобразно и постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Излагат се доводи, че разпореждане № РВ-3-21-01763995/от 04.12.2024 г. на ръководителя на контрола по разходите е незаконосъобразно. Моли решението на Директора на ТП на НОИ - С. -град да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят А. Д. не се явява , прдставлява се от адв.К., който поддържат жалбата и молят оспореното решение да бъде отменено. С жалбата е отправено искане за отправяне на преюдициално запитване с формулирани въпроси. Претендират се разноси, адвокатско възнаграждение на основание чл.38 ал.2 от Закона за адвокатурата .

Ответникът - директорът на ТП на НОИ – С. град – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк.П., който оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска Градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява

становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното: От „Би привилиджт 1“ ООД с ЕИК[ЕИК] е представено за А. П. Д. в ТП на НОИ - С. град удостоверение по образец приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) с данни, относно правото на парично обезщетение по болничен лист № Е20196910421 за периода от 01.04.2019г. до 07.05.2019 г. включително По посочения болничен лист и с оглед подадените от „Би привилиджт 1“ ООД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО (по арг. от чл. 54к от КСО) на А. П. Д. е изплатено парично обезщетение в размер на 1428, 26 лв.

От „Самап лимитид, клон България“ , клон на чуждестранен търговец, с ЕИК[ЕИК] за А. П. Д. в ТП на НОИ - С. град са представени удостоверения по образец приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парични обезщетения по болнични листове № Е 20200358646 за периода от 10.03.2020 г. до 13.03.2020 г. вкл., № Е20201557501 за периода от 29.06.2020 г. до 03.07.2020 г. вкл.

По реда на НПОПДОО за периодите на отпуск за временна неработоспособност, разрешени с болнични листове № Е20200358646 и № Е20201557501, на жалбоподателката са изплатени парични обезщетения в общ размер на 316,48лв., като при изчислението на паричните обезщетения за временна неработоспособност по съответните болнични листове, в дохода от който са определени размерите на паричните обезщетения, е включен и осигурителен доход за периода от месец 03/2019г. до месец 05/2019г., съгласно данни, подадени по реда на чл.5, ал. 4, т. 1 от КСО чрез „Би привилиджт 1“ ООД

При осъществен последващ контрол от органите на ТП на НОИ –С. –град по отношение на осигурителя на жалбоподателя –„Би привилиджт 1“ ООД е съставен констативен протокол № КВ-5-21-01440665/25.10.2023 г.

При проверката е установено, че дружеството не е подавало годишен финансов отчет за 2019г. Подавани са уведомления по чл-62 ал. .5 от КТ за сключени трудови договори със 7 лица за периода 01.1.2013 г. до 0108.2019 г. на длъжности „мениджър проекти,“ „търговски директор“, „юрисконсулт“, „мениджър проучване на пазари“, „управител“, като към момента на проверката всички трудови правоотношения са прекратени.. Декларираните доходи са във високи размери.

При извършена проверка в Регистър „Приходи“ е констатирано, че за периода от месец 03/2019г. до месец 07/2019г. не се визуализират данни за преведени от „Би привилиджт 1“ ООД осигурителни вноски за фонд ДОО (при декларираните задължения в размер на 11 705,16 лв.).

На основание чл.108, ал.3, т.1 от КСО и въз основа на заповед № ЗР-5-21- 00928510/31.05.2021г. на Ръководителя на ТП на НОИ - С. град, са изпратени задължителни предписания за представяне на документи, необходими за извършване на проверка по разходите на ДОО на „Би привилиджт 1“ ООД до всички известни адреси на дружеството. Писмото, изпратено до адреса и седалище на дружеството, се е върнало с гриф „преместен“. Писмата, изпратени до адреса на управителя В. Ч. и до адреса на съдружника Н. Н., също не са получени.. При посещение на адреса посочен като седалище на дружеството не е намерено лице за контакт.

По отношение дейността на дружеството е изискана информация от ТД на НАП С. –град, а съгласно получените данни декларации по чл.92 от ЗКПО са подавани за 2014г. и за 2015г. , търговецът няма регистрирани фискални устройства и няма декларираните търговски обекти.

На 14.04.2022 г. на управителя В. К. Ч. са връчени заповед № ЗР-5-21 - 01102381/22.03.2022 г. на Ръководителя на ТП на НОИ - С. град за извършване на проверка по разходите на ДОО и Задължителни предписания № ЗД-1-210115041/14.04.2022 г. за представяне в ТП на НОИ - С.

град на необходимите за проверката документи.

С вх. № 1012-21-623#6/18.05.2022г. Л. К. Ч., в качеството си на упълномощен от В. К. Ч. адвокат, е представил в деловодството на ТП на НОИ - С. град писмена декларация, съгласно която в периода 01..032019 г. - 01.08.2019 г. дружеството е извършвало дейност в офис, намиращ се на адрес в [населено място], [улица], партер, ап.1, в апартамент на Л. Ч., въз основа на договор за комодат. Предоставена е информация, че за съответния период „Би привилиджт 1“ ООД е развивало следните дейности: консултантски услуги в сферата на търговията на дребно и предлагане на юридически консултации, правна помощ и съдействие по данъчни ревизии. Конкретно за А. Д. е предоставена информация, че същата се е занимавала с намиране в интернет на телефонни номера на магазини, на които да бъдат правени презентации на предлаганите от дружеството услуги. Същата била уволнена, тъй като не се справяла с поставените задачи. Представена е информация, че заплатите се изплащали от приходи от предходни години, а след разходване на приходите, дейността на дружеството се осъществявала чрез дружество „Би привилиджт 2“ ООД. В хода на проверката от дружеството са представени трудови договори, заповеди за прекратяване на трудовото правоотношение, длъжностни характеристики.

На основание чл.108 ал.3 т.1 от КСО след вписването на Л. Ч. за управител на „Би привилиджт 1“ ООД – 26.05.2022 г. до всички известни адреси на дружеството са изпратени задължителни предписания за представяне на документи, които са върнати с гриф „непотърсен“. Не е намерено и лице за контакт при посещение на известните адреси. Документите не са получени и чрез Системата за сигурно електронно връчване.

От посочените за осигурени лица, също са изискани писмени сведения. Такива са представени от жалбоподателя, която е посочила, че е работила в „Би привилиджт 1“ ООД. Работата осъществявала от вкъщи и се състояла в търсене и намиране на клиенти, по отношение на които да бъдат предлагани консултантски услуги. Представила е трудов договор, заповед за прекратяване на трудовото правоотношение, длъжностна характеристика.

Във връзка с липсата на обявен годишен финансов отчет за 2019г.; липсата на подадена годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2019г.; липсата на регистрирани фискални устройства, съответно реализирани обороти по тях; липсата на декларираните търговски обекти; липсата на представени доказателства за постъпили приходи, от които да се изплащат трудови възнаграждения в декларираните размери; предоставените сведения от управителя на дружеството, че заплатите на наетите през 2019г. лица са изплащани с пари от „силните години на дружеството до 2015г., което не съответства на данните от годишните данъчни декларации съгласно които през 2014г. и 2015г. дружеството приключва с резултат счетоводна загуба е констатирано, че лицата, за които има подадени данни по чл.5, ал.4 от КСО от „Би привилиджт 1“ ООД за периода от месец 03/2019г. до месец 07/2019г. не са извършвали трудова дейност за съответното дружество и не подлежат на осигуряване чрез него, а декларираните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО не съответстват на действителната фактическа обстановка. Въпреки многократните опити за осъществяване на контакт с представител на дружеството, в ТП на НОИ - С. град не са представени документи, от които да се установи фактически извършвана от „Би привилиджт 1“ ООД търговска дейност през 2019г., а именно: договори с клиенти; приходни и разходни счетоводни документ - фактури, дебитни и/или кредитни известия, платежни нареждания, банкови извлечения, касови бележки, ежедневни и/или месечни касови отчети, ПКО и РКО, договори за наем на офис помещение и платежни документи за залащан наем. Реално изплащане на трудови възнаграждения за съответния период не е доказано. За извършената проверка е съставен констативен протокол № KB-5-21- 01440665/25.10.2023 г.

Предвид констатациите от контролен орган на ТП на НОИ - С. град са издадени Задължителни

предписания № ЗД -1-21-014440700\25.10.2023 г. за заличаване на подадени от „Би привилиджт 1“ ООД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за поименно изброени лица, включително и за жалбоподателя А. П. Д. за периода от 15.03.2019г. до 08.05.2019г. Задължителните предписания са връчени по реда на чл.110 ал.4 от КСО, не са обжалвани в законоустановения срок и са влезли в сила . Поради неизпълнението им от осигурителя в указания срок, неоснователно подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от „Би привилиджт 1“ ООД за посочените в предписанията лица и периоди, вкл. и за жалбоподателката А. П. Д. за периода от 15.03.2019 г. до 08.05.2019 г. са служебно заличени на основание чл. 4, ал. 10 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

Правни последици от заличаването на данните по чл. 5 ал. 4 от КСО, подадени от „Би привилиджт 1“ ООД за А. П. Д., се явяват:

1. Неоснователно изплатеното парично обезщетение по болничен лист № Е20196910421 за периода от 01.04.2019 г. до 07.05.2019г. вкл., за който са представени данни с удостоверение по образец Приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО от „Би привилиджт 1“ ООД;
2. Неправилно определени размери на парични обезщетения по болнични листове № Е20200358646 за периода 10.03.2020 г. до 13.03.2020 г. вкл. и по болничен лист вх.№ Е20201557501 за периода от 29.06.2020 г. до 03.07.2020 г., за които са представени удостоверения от „Самап лимитид, клон България“ клон на чуждестранен търговец и при чието изчисляване е взет предвид и осигурителния доход от „Би привилиджт 1“ ООД.

Въз основа на всичко установено е издадено Разпореждане № РВ-3-21-01763995/04.12.2024 г. на длъжностно лице по чл.114 ал.3 от КСО , потвърдено с оспореното в настоящото съдебно производство Решение № 1040-21-28/20.01.2025 г. на директора на ТП на НОИ –С. –град.

В хода на проведеното съдебно производство по реда на чл.193 от ГПК е оспорена истинността на Констативен протокол № КВ-5-21-01440665/25.10.2023 г., като са въведени твърдения, че констатациите в него не отговарят на обективната действителност. От съда е открито производство по реда на чл. 193 от ГПК, като е указано на жалбоподателя, предвид обстоятелството, че документа е официален, че в негова тежест е да представи доказателства, с които да обори констатираните факти и обстоятелства в протокола.

Приет е заверен препис на влязло в сила съдебно решение № 1562/24.10.2022 г. по гр. дело № 20221110120878/2022 г. по описа на 61 състав на СРС, с което е осъден „БИ ПРИВИЛИДЖТ 1" ООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на А. П. Д. на основание чл.128 т.2 от КТ сумите от 366,97 лева, представляваща трудово възнаграждение за месец март 2019 г.

Проведен е разпит на свидетеля Л. К. Ч..

Относно направеното в жалбата искане в от адв. Р. К. -упълномощен представител на А. Д. за отправяне на преюдициално запитване по следния въпрос: Следва ли разпоредбите на член 34, параграф 1 и 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с чл.52 параграф 1 от Хартата, предвиждащи право на обезщетение за социална сигурност при загуба на работа, да се тълкуват в смисъл, че не се допуска прилагане на национална правна уредба, според която неизвършването на стопанска дейност от работодателя –осигурител, установено в контролно производство между него и Националния осигурителен институт, е предпоставка да се приеме, че и осигуряваното лице не е осъществявало действително трудова дейност, за която е наето по силата на валидно трудово правоотношение, без лицето да е участвало в производството по установяване на основанията за заличаване на негови осигурителни данни по чл.5 ал.4 т.1 КСО, съдът следва да посочи следното:

На основание чл.628 от ГПК във вр. с чл.144 АПК българският съд прави запитване до СЕС,

когато тълкуването на разпоредба от правото на Европейския съюз или тълкуването и валидността на акт на органите на Европейския съюз е от значение за правилното решаване на делото. Преюдициалното тълкувателно запитване има за предмет тълкуване на конкретна общностноправна норма в контекста на определена националноправна уредба, а не до тълкуване на национални правни норми и до фактически въпроси, в каквата насока са поставените и цитираните от жалбоподателя въпроси. Това е правомощие на националния съд, а последица при установено противоречие е неприлагане на противоречащата националноправна уредба.

От разпоредбата на чл.267 ДФЕС и постоянната практика на СЕС следва, че националният съд е длъжен да отпрати преюдициално запитване винаги, когато е налице съмнение, относно приложението на конкретна общностна разпоредба.

Искането за отправяне на преюдициално запитване следва да се отхвърли, защото значението и смисълът на посочените норми на общностното право са пределно ясни и не пораждат съмнение относно тяхното тълкуване. За пример сочената норма от общностното право - чл. 34 от Хартата на основните права на Европейския съюз, изрично определя, че Съюзът признава и защита правото на достъп до обезщетенията за социална сигурност и до социалните служби, които осигуряват закрила в случаи като майчинство, заболяване, трудова злополука, зависимо положение или старост, както и в случай на загуба на работа, в съответствие с правилата, установени от правото на Съюза и от националните законодателства и практики, за които в случая са налице нормите на Кодекса за социално осигуряване и подзаконовата нормативна уредба по прилагането му. Не е налице разпоредба на съюзното право, която да предполага тълкуване по начин, че националният съдия да не успява или да няма право да даде отговор при прилагане на съюзни правни норми.

Съществуването на правен спор, по начало не обуславя непременно необходимост от тълкуване на приложими разпоредби и не съставлява достатъчно основание за да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на ЕС. Предвид изложеното искането за отправяне на преюдициално запитване следва да бъде оставено без уважение.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. Съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО – директора на ТП на НОИ – С. град мен, съгласно Заповед № 1712/17.08.2015 г.

Потвърденото с него разпореждане също е издадено от компетентен орган – ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. –град – Д. Я. Я. –З., съгласно предоставените ѝ правомощия според Заповед № Ц1015-21-108/21.10.2020 г. на Директора на ТП на НОИ –С. –град. /лист 123 от делото/, а именно да издава разпореждания за възстановяване на неоснователно изплатени суми по чл.114 ал.1 и ал.2 от КСО и разпореждания за събиране на неоснователно изплатени суми по чл.114 ал.4 от КСО.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговарят на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК. Същите съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания,

послужили за издаването им.

Директорът на ТП на НОИ – С. град, издал оспореното пред съда решение, с оглед на правомощията си по чл. 35 и чл. 36 АПК и служебното начало в административния процес, е изяснил напълно спора и е изложил обоснован извод, че жалбоподателката не е упражнявала трудова дейност по сключения трудов договор с „Би привилиджт 1“ ООД, извършил е всестранна оценъчна дейност на спорните факти и обстоятелства, като е провел пълно доказване в хода на административното производство, на базата на писмените и гласните доказателства по случая - констативни протоколи за извършени проверки по чл.107 от КСО, както и издадени задължителни предписания, в резултат на извършен последващ контрол по разходите на ДОО на осигурителя „Би привилиджт 1“ ООД.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В хода на административното производство са събрани данни и доказателства, относно действителността на осигурителното правоотношение в контекста на липса на доказателства за действително престиран труд и реално извършена трудова дейност от страна на А. Д..

Относно съответствие на оспореното решение с материалния закон и неговата цел.

Съгласно чл. 54к от КСО, отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете до 2-годишна възраст и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, ал. 5, т. 12 от КСО, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. „Осигурено лице“ (§ 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО) е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. В случая, след извършени служебни проверки е преценено от административния орган, че жалбоподателят не е упражнявал трудова дейност, съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО и не се явява осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО за периода 15.03.2019 г. до 08.05.2020 г.

В жалбата, както и в писмени становища на жалбоподателя се излагат твърдения за наличие на валидно осигурително правоотношение, основано на представен от А. Д. трудов договор с „Би привилиджт 1“ ООД и заповед за прекратяване на трудовия договор, във връзка, с което е и направеното от процесуалния представител на жалбоподателя оспорване на констативния протокол № KB-5-21-01440665 от 25.10.2023 г., съставляващ официален свидетелстващ документ.

Съдът намира, че от страна на жалбоподателя не са представени достатъчно доказателства за установяване на обстоятелството, че фактически е осъществявала трудова дейност в „Би привилиджт 1“ ООД, която да служи като основание за възникване на осигуряването. Съгласно трайната съдебна практика на ВАС /Решение от 14.02.2024 г.

по адм. д. № 1732/2023 г. на ВАС; Решение от 9.01.2024 г. по адм. д. № 9311/2023 г. на ВАС; Решение от 20.04.2023 г. по адм. д. № 6637/2022 г. на ВАС и др./ наличието на трудов договор и трудова книжка, отразяваща трудово правоотношение въз основа на него, не доказват действително осъществяване на трудова дейност. Това е така, тъй като от събраните по делото писмени доказателства не се установява дружеството фактически да е извършвало дейност през процесния период. В тази връзка съдът намира за недоказано направеното от жалбоподателя оспорване на констативния протокол от 25.10.2023 г., доколкото не са представени никакви доказателства в обратен смисъл. Не е констатиран нито един клиент на дружеството, който да е ползвал консултантски услуги, липсва всякаква търговска и счетоводна документация.

Налице е официален отговор от НАП, в който е отразено, че дружеството след 2015г. няма подадени декларации по чл. 92 ЗКПО, няма фискални устройства, нито търговски обект, който не е оборен. „Би привилиджт 1“ ООД няма банкови сметки, за да може да се приеме, че е извършвало реално някаква дейност, няма и доказателства за сключени с клиенти договори, за заплатени върху тях данъци, както и като цяло за налични приходи, за да може от тях да се заплащат заплатите на служителите. Не са заплащани и удържани съответните вноски за ДОО. Ползват се банкови сметки на довереници, с които има сключени договори за поръчка.

Не са представени ведомости за изплатените трудови възнаграждения на служителите.

Свидетелските показания на св. Ч. не опровергават горните изводи, доколкото същите не доказват дружеството да е развивало реална дейност, тъй като липсват писмени доказателства за това, както и реален паричен оборот. Твърденията на свидетеля са сведени до това, да посочи принципно предметът на дейност на дружеството, като прави впечатление факта, че въпреки показанията му за предоставени юридически консултации и в частност в областта на данъчното законодателство, самото дружество не е подавало годишни данъчни декларации по ЗКПО.

Липсват всякакви доказателства за приходи, въз основа на които да се приеме, че дружеството може да си позволи разходи за заплати за всеки един от служителите си. В този смисъл показанията на свидетеля не се подкрепят от другите събрани по делото доказателства, напротив, същите не кореспондират с тях, поради което съдът не ги кредитира като достоверни.

С оглед на изложеното и доколкото констативният протокол съставлява официален документ, като неговото съдържание не е опровергано от доказателствата, събрани в хода на съдебното производство, то и съдът го кредитира, а оспорването намира за недоказано. Лице, за което не са налице доказателства, че е извършвало реална трудова дейност, не може да има качеството на осигурено лице, респективно няма основание за дължимост на осигурителни вноски. Наличието на трудов договор не е предпоставка за възникване на осигурително правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение, изчислено по подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, доколкото, както беше посочено, че липсва идентичност между трудово и осигурително правоотношение, а последното възниква само при реално упражняване на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. Формалното наличие на трудов договор без реално да бъде извършвана трудова дейност не води до

възникването на осигурително правоотношение, както правилно е посочил административният орган и в какъвто смисъл е трайната съдебна практика на ВАС, цитирана в атакуваното решение – решения по адм.д. № 11209/2020; 11380/2020; 8377/2021; 8679/2021; 9309/2021 г. и др.

Съгласно разпоредбата на чл.10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски. Доколкото по делото се установява, че жалбоподателят не е извършвал трудова дейност съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО и не е бил осигурено лице по смисъла на параграф 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, то данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО законосъобразно са заличени от регистъра на осигурените лица.

Относно възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, за липса на изпълнен състав на чл. 110, ал. 4 от КСО, касаещ връчването и съответно влизане в сила на Задължителни предписания № ЗД-1-21- 01440700/25.10.2023 г. на осигурителя "Би привилиджт 1" ООД за заличаване на подадените от дружеството данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, същите възражения съдът приема за неотнормими към предмета на оспорване в настоящото производство, тъй като касае административен акт с адресат "Би привилиджт 1" ООД, издаден в друго, независимо и самостоятелно административно производство. От писмените доказателства се установява, че органите на ТП на НОИ –С. град са положили всички дължими усилия за връчването им чрез лицензиран пощенски оператор, като всички съобщения от адреса на управление и седалище на дружеството са се върнали с отбелязване "непотърсен". Предвид това е изпълнена процедурата по чл.110 ал.4 от КСО. В резултат на липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи обосновават са приели, че те не са осигурени лица. При формиране на този извод, съдът съобрази и представеното съдебно решение на СРС, с което „Би привилиджт 1“ ООД е осъдено да заплати на А. Д. трудово възнаграждение за месец март 2019 г., доколкото Директорът на ТП на НОИ С. град не е участвал в съдебния процес пред СРС, поради което и съгласно чл. 298 ГПК, регламентиращ обективните и субективни предели на силата на пресъдено нещо, административният орган не е обвързан от това решение. Съдът, по силата на чл. 297 от ГПК следва да го зачете, но предметът на настоящото дело и това пред СРС не е идентичен, поради което и горните констатации не са в противоречие с изводите в настоящото решение.

Съгласно чл. 114, ал. 2 от КСО, добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, като в т. 2 е предвидена и хипотезата, при която след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. Правилно е прието от ръководителя на контрола по разходите на ДОО, че по отношение на А. Д. са налице нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, които са от значение за определяне на правото и размера на изплатените парични обезщетени за временна неработоспособност и обосновават възстановяването им.

Заличаването на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, имащи значение за определяне на

правото, размера и срока на изплатените парични обезщетения, длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО при ТП на НОИ - С. град, като административен орган, действащ в условията на обвързана компетентност, е длъжно да съобрази новите данни и да приложи разпоредбата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за издаване на оспореното Разпореждане № РВ-3-21-01763995/04.12.2024 г. за възстановяване на добросъвестно получените парични обезщетения.

В хода на административното производство е доказано, че дружеството няма обявени годишни финансови отчети за периода, липсват данни за извършвана стопанска дейност, не са подавани годишни данъчни декларации по ЗКПО, липсва касов апарат, а подаваните данни за "служителите" са с осигурителен доход близък или равен на максималния осигурителен доход. Отчитайки всички събрани доказателства, органите на ТП на НОИ законосъобразно са разпоредили и възстановяване на добросъвестно получените парични обезщетения по болничен лист № Е 20196910421 за периода от 01.04.2019 г. до 07.05.2019 г. вкл. е изплатено неоснователно на А. Д., тъй като същата не е била осигурено лице по смисъла на чл.10 от КСО и параграф 1 ал.1 т.3 от ДР на КСО по осигурително правоотношение с „Би привилиджт 1“ ООД, а паричните обезщетения за временна неработоспособност по данните, представени с удостоверения по образци към НПОПДОО от осигурител „Самап лимитид, клон България“ клон на чуждестранен търговец, са изплатени неоснователно в по-голям от следващия се размер, поради включен в изчислението им (по реда на чл. 41, ал.1 от КСО) осигурителен доход по данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от осигурител „Би привилиджт 1“ ООД.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. По въпроса за истинността на документ, съгл. трайната съдебна практика, в производство, което е открито по реда на чл. 193 от ГПК, се формира сила на присъдено нещо. Макар и документът да не съставлява част от спорното право съдът следва да постанови изричен диспозитив по направеното оспорване.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материалноправни разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставен в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна. При този изход на спора, разноски се дължат на ответника, които са своевременно претендирани. В този случай присъждане на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК, във връзка чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100 лева.

По изложените съображения и на основание чл.118, ал.3 КСО във връзка с чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 61 - ви състав

РЕШИ:

ОСТАВА БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Р. К. за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз, формулирано в жалба с вх.№ 6197/13.03.2025г. по описа на АССГ.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. П. Д. с адрес – [населено място],[жк], [жилищен адрес] ет 8,

ап. 24 чрез адв. Р. К. със съдебен адрес –гр. С., ул. „А. I“ №14, ет.2 срещу Решение № 1040-21-28/20.01.2025г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което е отхвърлена жалба с вх.№ 1012-21-1465/30.12.2024 г. на А. П. Д. срещу Разпореждане № РВ-3-21-01763995/от 04.12.2024 г. на длъжностно лице по чл.114 ал.3 от КСО, като неоснователна.

ПРИЗНАВА ЗА НЕДОКАЗАНО оспорването на съдържанието на констативен протокол № КВ-5-21-01440665/25.10.2023 г., издаден от контролен орган на ТП на НОИ С. –Р. Р. М. – главен инспектор по осигуряването в ТП на НОИ –С. –град.

ОСЪЖДА А. П. Д. ЕГН [ЕГН], да заплати на НОИ направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер общо на 100 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: